

[Gade]

Jeg kan ikke få andet ud af udenrigsministerens udtalelse i dag, og jeg synes efter at have lyttet til taler fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at de næsten har sagt det modsatte. Og det er jo lidt deprimerende, at vi ender dér i debatten i dag, også fordi ingen i denne sal er i tvivl om, at SF har rejst den foreliggende debat bl.a. for at få den afklaring.

Den får vi altså ikke – den skal vi have i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg – men hvis nogen tror, de kan snyde i den debat ved kun at gøre det til en diskussion om medlemskab af Vestunionen, vil vi jo stå i en håbløs situation, og jeg håber også, udenrigsministeren vil mene, at han selv står i en håbløs situation, hvis han kommer ned til EF-topmødet, uden at vi har foretaget en afklaring af, om vi vil lave denne bro eller vi ikke vil. Man kunne beskrive det, som at udenrigsministeren og statsministeren kommer ned som store spørgsmålstejn. Jeg ved, at udenrigsministeren i hvert fald må være enig med mig i, at det snart er det værste, man kan gøre, for så er det de andre, der bestemmer.

Derfor vil jeg appellere til de partier, der ikke vil støtte vores dagsorden i dag – og de mest interessante partier er Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – og spørge dem, om disse partier egentlig er uenige i det, der står i vores dagsorden. Men jeg vil appellere til de partier om, at vi får en afklaring, og jeg havde håbet, vi havde kunnet få den her i salen i dag.

Må jeg godt sige én ting til sidst til udenrigsministeren om åbenhed. Vi skal jo ikke diskutere temaet om at sætte integrationen i stå og så sige ja til alt det, der foreligger her. Det er jo en gammel måde at diskutere på. Vi skal diskutere integration med hvem, om hvad og hvordan, og vores bud er, at vi har brug for en integration med Centraleuropa, med Østeuropa, sådan at Lech Walesas advarsel ikke kan blive til noget, nemlig den, at når vi nu har fjernet jerntæppet, skal vi ikke have et sølvtæppe, der danner skellet mellem rige og fattige. Det er det, der er vores bud i denne diskussion; det er ikke det gamle skel om integration og ikkeintegration, men det er et nej til at lave den forcede unionsudvikling og få koblet EF ind i en sikkerheds konstruktion, som vi jo aldrig har fået diskuteret her.

Formanden:

Det fjerner ikke den røde lampe, at man dækker den til.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For god ordens skyld vil jeg gerne sige, at når jeg nu ikke punkt for punkt gendriver hr. Gades fordrejninger af, hvad jeg rent faktisk har sagt, så skal denne min tavshed ikke tolkes som accept af hr. Gades udlægninger.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu er udenrigsministeren jo ikke en mand, der plejer at feje ting ind under gulvtæppet, og det vil jeg da gerne rose udenrigsministeren for, men det, udenrigsministeren gjorde lige nu, var da at feje sagerne ind under gulvtæppet i håbet om, at man i lukkede forhandlinger med partierne kan få sine synspunkter frem.

Hvorfor ikke komme frem, hr. udenrigsminister, og sige til os i dag, at logikken i den tale, udenrigsministeren holdt, logikken i de svar, der er givet til hr. Ivar Nørgaard, naturligvis er, at udenrigsministeren ønsker at anskue koblingen mellem EF-beslutningsorganer og Vestunionen som en indrømmelse til Danmark? Det kan jeg sige med god samvittighed, for det er lige præcis, hvad udenrigsministeren sagde i sit svar til hr. Ivar Nørgaard.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for de svar, han gav på de spørgsmål, jeg rejste i går, og glæde mig over, at afstemningen altså nu bliver i dag; det passer meget godt, for det er lidt utilfredsstillende, at en afstemning udsættes til dagen efter debatten.

Men der var enkelte af svarene, som jeg ikke er helt tilfreds med. Det ene var spørgsmålet om, hvilke kriterier der blev lagt til grund for, hvad der med enstemmighed kunne overflyttes til flertalsafgørelser. Udenrigsministeren sagde, at kriteriet var, at det var ved enstemmighed, men det er jo ikke et kriterium for hvilke områder, og jeg har på fornemmelsen, at man på regeringskonferencerne drøfter konkrete områder, som man mener kunne være hensigtsmæssige at træffe beslutninger om, og som kunne klares ved flertalsafgørelser. Derfor vil jeg stadig gerne høre, om ministeren ikke kunne løfte lidt af sløret for, hvad det er for specielle områder.

Noget andet, jeg er utilfreds med, og hvor jeg er enig med hr. Erhard Jakobsen, er forholdet